

РЕШЕНИЕ

№ 6276

гр., 22.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 71 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА

при участието на секретаря КАЛИНА Д. АНГЕЛОВА
като разглежда докладваното от ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА Гражданско дело № 20211110137455 по описа за 2021 година

и взе предвид следното:

Предмет на делото са предявени по реда на чл. 415, ал. 1 от ГПК от „М.....“ ЕООД обективно съединени иски с правно основание чл. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 327 ТЗ, вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ, вр. чл. 717з ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване, че „С.....“ ЕООД дължи на ищеца сумата от 203,82 лв., представляваща задължение по договор за доставка на електрическа енергия от 21.07.2017 г. за периода 01.11.2017г. – 01.12. 2017г. , сключен с Ф..... ООД, което вземане е придобито от заявителя въз основа на постановление за възлагане от 06.01.21г. по т.д. № 3343/2017г. на СГС, ТО, VI-19 състав, ведно със законна лихва от 25.1.2021 г. до изплащане на вземането, както и лихва в размер на 61,15 лв. за периода от 14.12.2017 г. до 25.1.2021 г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 4152/2021г. на СРС, 71 с-в.

В исковата молба се сочи, че по силата на договор от 21.07.2017 г., сключен между ответника и „Ф.....“ ООД последното дружество, сега в несъстоятелност доставило на ответника ел. енергия и допълнителни услуги /“отговорност за балансиране“/ за процесните м.11. и 01.12.2017 г., за което издало фактури, чийто падеж настъпва на 14 число на месеца, следващ месеца на доставка. Ответникът не заплатил на падежа сумите. С постановление за възлагане № 260 000/06.01.2021г. по т.д. № 3343/2017 г. по описа на СГС на ищеца са възложени вземанията по договора след търг с тайно наддаване в хода на пр-вото по несъстоятелност.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК оспорва исковите. Оспорва до процесния имот реално да е доставяна ел. енергия, респ. че не е консумирал такава. Соци, че не имало годно

СТИ за измерване на количеството ел. енергия. Оспорва издадените фактури. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Моли съда да отхвърли исквете. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира следното:

Предявените пред съда искове са допустими - в срока по чл. 415, ал.1 ГПК от активно легитимирана страна и срещу надлежен ответник в предметните предели на заявлението и издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д № 4152/2021г., по описа на СРС, 71 състав, на основаниято, претендирано от ищеца.

Относно установителния иск за главница:

В тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между „Ф.....“ ООД и ответника, по силата на което е доставена електрическа енергия в твърдените количества и достъп до разпределителната мрежа и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и придобиване на процесните вземания по силата на постановление за възлагане.

По наведеното възражение за изтекла погасителна давност, в тежест на ищеца е да установи, че от изискуемостта на вземанията са настъпили обстоятелства, довели до спиране/прекъсване течението на давностния срок

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

По делото е представен комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE 1721742/21.07.2017 г., сключен между „Ф.....“ ООД и „С.....“ ЕООД, по силата на който първият е поел задължение да продаде, а вторият да закупи и получи активна нетна електрическа енергия, измерена в точките за измерване, в сроковете и при условията, уговорени в договора. Съгласно клаузата на чл. 10, ал. 1 от договора клиентът се е задължил да заплаща на търговеца цена за закупената и доставена електрическа енергия в размер на 0,0857 лв./КВтч за количествата, отчетени съгласно средството за измерване в точките на присъединяване, като според ал.3 търговецът начислява допълнително акциз, ДДС, такса за задължения към обществото и други нормативно определени такси. Видно от клаузите на чл. 17 и чл. 18, ал. 2 договорът влиза в сила от 21.07.2017 г. и е с действие за срок от 24 месеца, след което се трансформира в безсрочен в случай, че никоя от страните не предприеме действие по прекратяването му. Договорът представлява частен диспозитивен документ, носещ подписа и на двете страни, поради което се ползва с формална доказателствена сила, респ. задължава съда да приеме, че обективизираните в договора волеизявления изхождат именно от лицата, за които е посочено, че са ги направили. Следователно, съдът намира, че е налице валидно облигационно отношение между „Ф.....“ ООД и „С.....“ ЕООД с предмет доставка на електрическа енергия.

Представено е по делото постановление за възлагане № 260000/06.01.2021 г., постановено по гр. д. № 3343/2017 г. по описа на СГС, ТО, VI-19 състав, от което се установява, че на ищеца „М.....“ ЕООД са възложени имуществени права от масата на несъстоятелността на „Ф.....“ ООД, а именно: вземания към клиенти за доставена на електрическа енергия и допълнителни услуги, в общ размер на 1 635 182, 24 лв., съгласно опис, изготвен от синдика и пазарна оценка. Отражено е, че постановлението е влязло в сила на 29.01.2021 г.

Съгласно чл. 717з, ал. 1 и 2 ТЗ когато лицето, обявено за купувач, внесе своевременно дължимата сума, съдът с постановление му възлага вещта или правото в деня, следващ деня на плащането. От датата на издаване на постановлението за възлагане купувачът придобива всички права, които длъжникът е имал върху имущественото право. Правата, които трети лица са придобили върху имущественото право, не могат да бъдат противопоставени на купувача, ако тези права не могат да се противопоставят на длъжника. Доколкото постановлението за възлагане на вземане има сходен ефект на този по чл. 510 ГПК /възлагането на вземането за събиране/, т. нар. принудителна цесия, то ответникът може да черпи права срещу цесионера, каквито е имал срещу цедента – арг. чл. 99 ЗЗД. От друга страна, одобреният от съда по несъстоятелност списък на приетите вземания не формира сила на присъдено нещо, а има характера на частен документ и се цени от исковия съд по вътрешно убеждение с оглед всички обстоятелства по делото. Ето защо ищецът, който е придобил вземане от такъв списък по реда на чл. 717з ТЗ следва на общо основание да докаже пред исковия съд при условията на пълно и главно доказване, че това вземане касае именно доставена на ответника ел. енергия за исковия период 01.11.2017г. – 01.12. 2017г.

Същевременно съдът намира, че по делото не се установява ищеца да е придобил процесното вземане срещу ответника. Представената по делото пазарна оценка на вземанията на Ф..... ООД съдът не намира за годно доказателствено средство. На първо място този документ не носи печат или подпис и няма никаква яснота от кого е изготвен – документът единствено е заверен от ищеца, а освен това не е представен в цялост /представени са само стр.12, 70 и 84 от списъка/. По изложените съображения съдът не може да приеме, че представената „пазарна оценка“ представлява опис на възложените в полза на ищеца вземания с постановление за възлагане № 260000/06.01.2021 г., постановено по гр. д. № 3343/2017 г. по описа на СГС, ТО, VI-19 състав. Ето защо и недоказано се явява придобиването от ищеца на твърдяното вземане.

На следващо място, съдът намира, че по делото не се доказва и възникване на процесното вземане. За установяване количеството доставена електрическа енергия по искане на ищеца съдът е изискал по реда на чл.192 ГПК справка от електроразпределителното дружество „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД /предишно „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/, като с писмо изх № ERMZ-DOC-7418-(1) с вх. № 251765/17.11.2022 г. на СРС, са получени в табличен вид данни за точките на доставка на електрическа енергия за обекти на ответника „С.....“ ЕООД и информация за отчетените количества електрическа енергия от средствата за търговско измерване за периода от

01.11.2017г. до 01.12.2017г. с посочен доставчик „Ф.....“ ООД. В справката е посочено, че на името на ответника е регистриран един обект с № 32Z1030001884403, за който обект е доставено количество електрическа енергия от „Ф.....“ ООД за отчетен период 15.10.2017г. – 14.11.2017г. в размер на 675 кВтч. и за отчетен периода 15.11.2017г. – 01.12.2017г. в размер на 328 кВтч. Посочената справка представлява частен свидетелстващ документ, който не се ползва с материална доказателствена сила за отразените в него обстоятелства, а същевременно отразеното в справката количество електрическа енергия не съответства на нито едно друго доказателство по делото. В този смисъл при умножаването на посочената в справката ел. енергия в кВтч. по уговорената в договора цена не дава като резултат твърдяната от ищеца като потребена ел. енергия.

По делото не са представени и издадените фактури за стойността на доставената ел. енергия. Ищецът не ангажира други доказателства за доставката и съответното количество електрическа енергия. При тези данни съдът намира, че ищецът не успя да установи при условията на пълно и главно доказване реално доставеното количество електрическа енергия. Ето защо предявеният главен иск следва да се отхвърли като недоказан.

Относно установителния иск за лихва:

В тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадане на ответника в забава. В тежест на ответника по този иск е да докаже погасяване на дълга на падежа. С оглед акцесорния характер на вземането за мораторна лихва и предвид извода на съда за липса на главен дълг, следва да се отхвърли и претенцията за лихва.

Относно отговорността за разноските:

Окончателният размер на разноските, които следва да бъдат заплатени в проведеното заповедно производство, съдът следва да определи съобразно т. 12 от ТР № 4/2013 г. от 18.06.2014г. на ОСГТК на ВКС със съдебното решение.

В тежест на ищеца следва да останат направените от него разноски както в ч.гр.д. № 4152/2021г. по описа на СРС, 71 състав, така и в настоящото исково производство, като съобразно изхода на спора на ищеца не се дължи присъждане на разноски.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноски разполага само ответникът. Ответникът е направил своевременно искане за присъждане на разноски по реда на чл. 78, ал. 3 ГПК, поради което на същия се следват такива в установен размер от 300 лв. /адв. възнаграждение в минимален размер/ за заповедното производство и 300 лв. / адв. възнаграждение в минимален размер/ за исковото производство.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените по реда на чл. 415, ал. 1 ГПК от „М.....“ ЕООД, ЕИК, със съдебен адрес гр., ул. „.....“ № 6, офис 1 – чрез адв. ..., обективно съединени икове с правно основание чл. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 327 ТЗ, вр. чл. 98а,

ал. 1 ЗЕ, вр. чл. 717з ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване, че „С.....“ ЕООД, ЕИК със съдебен адрес гр., ул. „.....“ № 3, ет. 2, кантора 21 – чрез адв. В., дължи на ищеца сумата от 203,82 лв., представляваща задължение по договор за доставка на електрическа енергия от 21.07.2017 г. за периода 01.11.2017г. – 01.12. 2017г. , сключен с Ф..... ООД, което вземане е придобито от заявителя въз основа на постановление за възлагане от 06.01.21г. по т.д. № 3343/2017г. на СГС, ТО, VI-19 състав, ведно със законна лихва от 25.1.2021 г. до изплащане на вземането, както и лихва в размер на 61,15 лв. за периода от 14.12.2017 г. до 25.1.2021 г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 4152/2021г. на СРС, 71 с-в.

ОСЪЖДА „М.....“ ЕООД, ЕИК, със съдебен адрес гр., ул. „.....“ № 6, офис 1 – чрез адв. ... да заплати на „С.....“ ЕООД, ЕИК със съдебен адрес гр., ул. „.....“ № 3, ет. 2, кантора 21 – чрез адв. В., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата **300 лв.** - разноси за заповедното производство по ч.гр.д. № 4152/2021г. на СРС, 71 с-в. и сумата **300 лв.** - разноси за исковото производство.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „М.....“ ЕООД, ЕИК за присъждане на разноси.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от датата на връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____